

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Програма опозиційних Німців.

I.

(Дальше.)

З програми опозиційних Німців проглядає змагане, придбати собі могучих союзників для своєї справи. Однак в сїм змаганю автори програми не все були щасливі, а се бачимо також на тій точці, що доторкує ся відносин до Угорщини. Они домагають ся нового уладженя сих відносин і тривалого їх стану і роблять докір, мов би угодові закони не розвинули ся в первіснім дусї законів з 1867 р. Тими домаганнями і докорами автори програми не приєднають собі напевно прихильности Угрів для своєї справи, позаяк Угри в нічїм не допустять зміни сих законів. А що справа угоди з Угорщиною заподіває Австрії стілько клопотів і шкоди, то причини сего треба глядіти в обставині, що в сій справі всі сторонництва в Угорщині стоять як оден муж, а в Австрії опозиційні сторонництва хотять покористувати ся угодою, щоби звалити існуючу тут правительственну систему.

Для приєднання Шенериянців вставили автори програми точку 8, про союз з Німеччиною і надали їй таку стилізацію, що обі сторони можуть собі толкувати се домагане по своєму. Наколиб наша положеня держави була заселена лише Німцями, то таке домагане було би ще оправдане. Але автори програми домагають ся плеканя і піддержуваня німецького духа з підмогою духової звязи з Німеччиною, особливо на полі університетів. Є се лише замасковане змагане Шенериянців, щоби точку тяжести перенести до Німеччини, а нашу державу поставити до неї в такі відносини, як союзні німецькі держави. Годі заперечити, що Австрия двинула ся культурно з того часу, коли університети піднесено тут до такої наукової ровени, на якій они були в Німеччині. Однак наслідоване Німеччини на тім полі не тільки не лежить в інтересї Австрії, але принесло для неї вже певні шкоди, н. пр. змішуване німецьких буршів в політичні справи. З австрійского становища зовсім не можна бажати амальгамованя університетів тутешних з німецькими.

Цікава є остання точка I. загального розділу. Автори програми називають уміщені в ній національно-політичні домагання яко «Mindestmass» ніби то для того, позаяк они мають усталити існуючі їх права, конечно потрібні для удержаня німецької народности в Австрії. До того замічають они, що сю програму уложили не для правительства. Такою заявою позбавляють они свою програму актуальности, скоро з гори заявляють, що она не є для правительства, а крім того се є невірне, мов би она мала лише усталити то, що вже існує. В дійсности, як покаже ся також при розборі подрібних постанов, бажать автори програми з існуючого задержати се, що для них вигідне, а усунути то, що не вигідне.

Другий розділ програми містить загальні основи для управильненя языкового питаня. Автори програми признають конечним услівем уладженя відносин в Австрії повернене правного стану в языкових справах. Сего давно вже бажала теперішня більшість в радї державній і при ріжних нагодах висловлювала конечну потребу порозуміня і подавала до сего ріжні способи. Але автори програми уявляють собі зовсім окремих спосіб осягненя мети.

II.

Другий розділ програми містить загальні основи для управильненя языкового питаня.

Автори програми признають конечним услівем уладженя відносин в Австрії повернене правного стану в языкових справах. Сего давно вже бажала теперішня більшість в радї державній і при ріжних нагодах висловлювала конечну потребу порозуміня і подавала до сего ріжні способи. Але автори програми уявляють собі зовсім окремих спосіб осягненя мети.

З їх постанов виходить недвозначно, що треба би передовсім зробити tabulam rasam, значить, усунути передовсім всі існуючі языкові розпорядки, відтак уладять они языкове питане після своєї волі і тоді доперва устане языкова боротьба в краях австрійских. Кождий обективний чоловік мусить признати, що така дорога не веде до поладженя. Мусить бути винайдена лінія на котрій обидві сторони могли би згідно із собою жити. Зносити наперед існуючі языкові розпорядки, а домагати ся відтак законодатного їх управильненя, значить втворити хаос на місци хоч би недокладно уладженя відносин і на такий спосіб поладжене справи не згодить ся ніяке правительство. Законодатне управильнене справи не дасть ся перевести в одній хвилі так, як се може бути з виданем якого розпорядку, а знесенем існуючих языкових розпорядків далоб ся місце самоволі урядників в поладжуваню справ і в тім часі могли би діяти ся найбільші кривди по одній і по другій стороні. Задля того се домагане програми безвзглядно неможливе.

Автори програми зробили що до становища німецького языка певну уступку, а іменно полишили давнійше домагане законодатного признаня німецького языка яко державного (Staatssprache), а признали ему лише значіне пересправного языка (Vermittlungssprache). Характеристичною проявою є, що централістично успособлені опозиційні сторонництва німецькі застерігають радї державній лише управильнене языкового питаня в державних урядах, а полишають автономічні власти соймам, уважаючи однак все те нерозлучною цілостію.

Домаганя в II. розділі списані містять в собі також багато такого, що в дійсности існує, але колиб бажало ся се упра-

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

„Конкурс на мужа“

шутка в 5. актах

з міського побуту.

(Конець).

СЦЕНА VI.

ТРЕТЯК, СЛАВЦЯ, НАТАЛІЯ, ЛАЧКОВСЬКИЙ, КОСОРИГ, ПЕТРО.

ТРЕТЯК (зі Славкою входить, з серветою під бородою). Я маю стійну причину. Сейчас поможемо вам позбутися ся сего пана.

НАТАЛІЯ. А, і той пан тут? Якто? Ти Славцю приймаєш его у себе?

СЛАВЦЯ. Щож маю робити, се мій муж, тіточко...

НАТАЛІЯ. Він прецінь одурив тебе в такий спосіб.

СЛАВЦЯ. Але я его еще в гірший спосіб одурила.

НАТАЛІЯ. Сей пан женив ся з ким иньшим.

ТРЕТЯК. Але присягав тільки моїй дорогій Славочці (цілує в руку).

СЛАВЦЯ. Ми вже перепросили ся, тіточко і зараз їдемо до св. Варвари справити тоту маленьку ошибку що до мого правдивого імени, яка вкрала ся до метрики.

ТРЕТЯК (бундючно). А з тим паном має ся річ так: що хотай би він і відзискав по слюбі умислові сили — але раджу дати его еще і тепер до закладу умислово хорих під обсервацию, — то однак без сумніву він не мав підчас вінчаня потрібної до того акту притомности ума. А де не було притомности, там не могло бути волі, де не було волі, там не могло бути постанови, де не було постанови, там не могло бути присяги, а де не було присяги, там нема вінчаня!...

НАТАЛІЯ. О, противно. Сему панови тяжко довести непочитальности. Все було у него тільки підступом, тільки хитрим вирахованем.

ПЕТРО. Так пані, признаю, се був тільки мій фортель.

НАТАЛІЯ (з сарказмом). Отже признаєте. Для того граймо в отверті карти. Вам не ходило о мою особу, але о мій маєток. Але мені свобода дорозша від нужденного гроша. Я готова викупити ся від вас. Кілько жадаєте?

ПЕТРО. Ах!... (пауза). Се дуже болісне для мене, того я не сподівав ся. На всьо я був приготований, тільки не на такий закид! Я для вас запер ся самого себе, власної волі, власного розуму, власної амбіції, хотів вас здобути собі в дорозі переконаня, виробити у вас почуте для мужескої гідности своїм поступованем і працію; а тепер мушу знести таке понижаюче, таке огидне підозрінє!... Аг!... Тепер уступаю добро-

вільно. Коли я вам доскулив, коли набавив страху, коли заколотив вам спокій на якийсь час, то простіть мені пані, — бо мій спокій на завше звівчений і страшно мені перед дальшим житєм, чи я ще знайду розраду. Мої страти далеко більші! Ви давали за свою свободу крихту золота, а я лишаю тут мое серце, покидаю мою любов, за котру я всьо готов був віддати, за котру я ставив своє жите на карту щастя. (звертаючись до Третяка) Звольте пане Третяк прийняти до відомости, що я не чую ся вже в праві ставляти до вас які-небудь жаданя сатисфакції — хіба що тепер ви зі своєї сторони будете наставати на те.

ТРЕТЯК. О, я ні, ні, зовсім ні, я короткозорий!..

ПЕТРО. Отже тут покінчені мої рахунки. (кланяєсь мовчки і відходить).

НАТАЛІЯ (глядиць за ним довго в зворушеню, аж коли вчинив ся в дверях, кличе). Петре!

ПЕТРО (на сей ревний голос стає і скоро відвертає ся).

НАТАЛІЯ. Петре, прости мені!.. Я тебе допала, я тебе кривдила, я тебе так образила, я... я, я була нікчемна! Петрику, прости мені, я не знала тебе!... (подає ему руку, Петро притягає єї до себе).

ПЕТРО. Ти? ти? Моя ти Наталочко! Се одно слово всьо винагородило мені.

вильнити в законодавній дорозі, тоді ви-кликалоб ся нову боротьбу, що не довела би до рішень. Так н. пр. в дійсності німецький язык є пересправним в раді державній; лише від часу до часу послугують ся деякі посли ненімецької народности своїм матерним язиком будьто задля того, що не уміють добре по німецьки, будьто, щоби від часу до часу зазначити теоретично своє державно-правне становище. Але колиб хто забажав законодавчо установити німецький язык яко пересправний в раді державній, не довів би до цілі. Вже-ж Німці були до 1879 р. в більшості в раді державній і не виступали тоді з такими домаганями, щоби ті справи законодавчо упорядувати.

Подібно річ має ся з домаганем, щоби всі урядники володіли німецьким язиком в слові і письмі. В дійсності дбає о се кождий урядник, котрий бажає добити ся висшого становища при найвисших урядах, однак єсть багато таких, що не мають таких бажань, вдоволяють ся своїм становищем в краю, сповняють тут добре свою задачу і обходять ся в своїм урядованю без докладного знання німецького языка.

Характеристичною появою в програмі німецьких опозиційних сторонництв є та обставина, що они доси все і всюди держали ся своїх ліберальних змагань і в часті явно і виразно симпатизували з рухом *los von Rom*, а тут нараз стали вельми побожними і клерикальними і турбують ся упорядненем парохіяльних і дицезальних справ. Они домагають ся, щоби по німецьких парохіях були лише німецькі священники і щоби пороблено заходи для підготовки німецького клеру. В дійсності представляють ся однак сі відносини так, що Німці дуже нерадо йдуть на съвещаників і задля того владики з конечности мусять і в німецьких парафіях настановляти ческих або словінських священників, котрі не все володіють німецьким язиком так добре, як би було бажано для німецької народности. Свого часу кардинал Шварценберг дізнавав нападів з чеської сторони за те, що, покликуючи ся на св. Письмо, вимагав від свого клеру, щоби старав ся присвоїти собі обидва краєві язики. Тут отже не запобіжить недостатчі законодавче упоряднене сеї справи, наколи Німці і дальше нерадо будуть горнути ся до духовного стану.

А вже зовсім безосновний є докір про

НАТАЛІЯ. Який ти добрий, який ти шляхотний, благородний, як я тебе поважаю, ціно, як тебе я люблю!...

ПЕТРО. Зоре моя, щастє моє (обнімає і цілує). Моє ціле жите належить до тебе.

ПОСЛІДНА СЦЕНА.

ТІ САМІ, РАЛЕВИЧ.

РАЛЕВИЧ (входить головними, як з дороги). А! що бачу? Но, дай Боже щасливо! То мені зух хлопець, як він скоро справив ся з Наталкою: гратуюю, гратуюю!

НАТАЛІЯ (щаслива). Як ся маєте, дорогенькі вуйцуно.

ПЕТРО. Яка для нас радість, що ви наспіли як раз в таку щасливу хвилю.

РАЛЕВИЧ. Я так без урльопу вирвав ся на кілька годин, щоби подивитись, як ви тут справуете ся. Але виджу, всьо гаразд! І Славця бачу вже також заручена, що?

СЛАВЦЯ. О, вже і замужна. Маю честь представити: мій муж. (Третяк кланяє ся).

РАЛЕВИЧ. Якжеж так, а отець Косоріг?

КОСОРИГ (сумно). Здає ся, що мені вже призначено стратити четверте съвщанє...

РАЛЕВИЧ. Не давайте тільки за програшу. Я забираю вас нині до себе і висватаю ще скорше, як мого Петрика.

ВСІ. Се ви висватали?

РАЛЕВИЧ. А певно, що я; таж се мій сестрінок з жіячної сторони, а ціла річ була межі нами з гори уложена.

ВСІ. А! (загальне здивованє).

Конець.

насилне славянщенє місцевих назв. Нічого дивного, що Чихи, Словінці і т. д. називають свої місцевости славянськими назвами, котрі може для Німців не милі або малозрозумілі, але усуненє назв славянських місцевостей і заступленє їх лише німецькими, було би також насилою, проти котрої нібито борють ся німецькі опозиційні сторонництва. Всеж оно характеристично, що Німці такою дорогою думають довести до полагодженя язикових суперечок.

В слідуоючій статі скажемо ще кілька слів про подрібні основи для поодиноких країв, списані в III. розділі програми.

(Конець буде).

Справа угорської угоди.

Як ми вже вчера донесли, то 28. мая наспіли до Відня угорські міністри Сель, Люкач, Гергедіс і Дараній.

З Коліна приїхав міністер гонведів, Ферварі. Вже 28. мая прийняв цісар на авдієнції д-ра Кайцля і Ферварого. 29. мая відбули всі угорські міністри wraz з міністром угорским а *late* Сехенїм, спільну нараду над положенем в угорскім міністерстві на *Bankgasse*. Після *Verdapest-er Correspondenz* міністри угорські забавлять у Відні через кілька днів. Другі пештенські дневники принесли рівночасно вість, що Сель не думає о розриві торговельно-митових відносин з Австрією та що єго формулка як-раз обезпечує (?) угоду аж до 1913 року, бо опозиція угорска вже згодила ся на се в часі, коли Сель укладав ся з нею в лютім сего року. Лише праса австрійска виновата всему, що стало ся. Она не зрозуміла сеї формулки(?). Спільність митово-торговельна не була ніколи так певною, як тепер від часів Андрашого(!). До 30. мая вечером не донесли телеграми віденьскі про яку-небудь спільну конференцію австрійско-угорских міністрів. Факт сеї значив би, що оба кабінети стоять уперто на своїх становищах і не думають з них зійти. Однакож може бути, що 30. мая пополудни відбула ся яка-небудь спільна рада. Сель конферовав доси лише з гр. Голуховским рано 30. мая, а гр. Голуховский був перед тим на авдієнції у цісаря. Се факти. З тих фактів виводять дневники всякі найсуперечнійші здогади. Кождий судить по свому, кождий радить по свому. Гр. Тун іде, Тун і Сель ідуть, Тун, Сель і гр. Голуховский ідуть. Доси однакож і опозиційна праса не змогла провітрити, щоби котрий з тих міністрів вніс формальне поданє о димісію. Се лише задушєвні бажаня поодиноких дневників або радше безчисленних кандидатів до міністерияльних портфельів. Обективно судяча праса розуміє, що в цілій сій справі не розходить ся о особи, а лише о саму річ. А ся частина праси придумує лише над способом до виходу. Навіть *N. fr. Presse* відзиває ся о цілій справі досить річево і указує безнастанно на те, що формулку Селя міг би усунути лише австрійский парламент, котрий належало би сейчас скликати. Банкову же справу радить *N. fr. Presse* поладнати в сей спосіб, щоби новий статут для банку по мож-ости впровадити в жите з виїмкою нової організації.

Ми з своєї сторони скажемо стілько, що вихід з ситуації стає з кождою хвилию чимраз труднійший. За багато квестий нагромадило ся на один раз. Подумаймо! Одна часть Угорщини хоче спільности з Австрією, друга розриву, посуненого аж до персональної унії. Одна часть хоче цілковито виеманциповати Угорщину від австрійского промислу і австрійских капіталів, друга видить, що на те не прийшов ще час. Одна часть Угорщини може би і підвисшила квоту, друга не хоче об тім і чути. Одна бажає самостійного ухваленя відносин своіх до Австрії, друга бажає компромісу. Одна частина оглядає ся навіть за капіталами бельгійскими і хоче окремого банку, друга звязана інтересами з капіталістами австрійскими. Одна часть Угорщини піддержує Селя, друга (Банфітіса) інтригує проти него потайно.

А в Австрії? Тут змаганя сторонництва і народів розходять ся ще більше. Правиця держить гр. Туна, лівиця хоче єго повалити. Посеред правиді маємо дві державно-правні партії: чеську і хорватську, федералістів в повнім значі-

ню слова, котрим на централнім парламенті нічого не залежить. Маємо дальше краєвих автономістів з централістичною програмою для коронних країв, щоби пожерти національні меньшости. Маємо автономістів з програмою заведеня в коронних краях віроісповідної школи; маємо рівноправників в виді всіх послів, що заступають т. зв. доси ще неуправнені національні меньшости. А посеред лівиці маємо централістів німецьких з програмою псевдолібералізму, націоналів з програмою гегемонії над Славянами і митової унії з Німеччиною; маємо антисемітів з програмою розриву з Угорщиною і з застановленем регуляції золотої валюти, на місце котрої належало би завести т. зв. *Volks-geld* Маємо і іреденту германську і іреденту італійську. Маємо крайно нетерпимих для полудневих Славян Італійців. Маємо промисловців німецьких, бажаючих торговельної найтіснійшої звязи з Угорщиною. Маємо Лехерів, що противлять ся на забій новій організації австро-угорского банку, щоби Угорщину удержати в вічній за висимости від Австрії. Маємо вірноконституційну шляхту, що лавірує на всі боки, маємо і соціальних демократів, що воюють проти буржоазії, а служать вірно жидівским капіталістам. Вкінци маємо не многонадійних, але многонадійючих ся численних кандидатів до тек міністерияльних, що ніби то плачуть над теперішнім сумним положенем Австрії, а тихцем інтригують, конспірують і на вид путаняни затирають руки.

Всі ті змаганя збігли ся на раз в один клубок і станули в виді квестий, що ждуть на розвязку. А Александр для сего гордийского узла? — сей найшов ся би, але лише в постати — абсолютизму. Нервовість, що томить нині людскість, перенесла ся вже і на поле політики...

З політичного поля.

В Римі відкрив 28. мая кардинал ді Петро «Собор латиньско-американський», на котрий з всеї Америки наспіло 53 єпископів. Провідником Собора назначено архієп. чилійского з Сан Яго, Касанову. Предмет, предложений Соборови, обіймає 1.100 артикулів з поля догматичного, диципліни церковної, літургії і організації американської церкви.

Триєстинське намістництво розвязало італійське товариство «*Lega della gioventu Friulana*» за переступленє статута. На чолі сего товариства стояв увязнений за головну зраду ветеринар горичкий Кодермач.

З Трансвалю стілько нового, що президент сеї республіки, Крігер, має вже недабом з'їхатись на переговори з англійским комісаром Альфр. Мільнером в Блюмфонтен для уложеня *modus vivendi*. Се значить ся, що Англія не узнає ще на часі загорнути Трансваль під свою власть.

В Германштаті (в Семігороді) відкрив православний митрополить Метіану надзвичайний собор єпископів, щоби нарадитись над пенсиями для духовенства свого з державних фондів.

В моравскім Берні триває дальше штрейк робітників в тамошних ткальнях і фабриках сукна.

Межи Султаном а Росією ведуть ся пересправи що до повороту Вірмен, котрі в часі тамошних розривів скрили ся на російській території. Султан не рад повороту бігців до Вірменії і вислав в тій діти до цара Зія-пашу, щоби запротестувати. Росія знов настає на репатріяцію вірменських бігців.

НОВИНКИ.

— «Дьлови» і єго другам. Послідна карна розправа проти редакторів «*Monitor-a*» і «Галичанина» за провину обиди чести руских послів мала відбути перед судом присяжних 29-го мая у Львові. Факт такий. Минулого року, в часі соймової сесії, помістив львівскій «*Monitor*» новинку, в котрій було сказано, що якийсь-то «посол-угодовець» а заразом делегат «Рускої Бесіди» для «русско-народного театру» допустив ся за гроші простого куплетства, нараївши якомусь поміщикови з околиць Самбора артистку «рус.-нар. театру», п-ну Ф., за 100 зр., з котрих 50 зр. сховав собі за фатигу. Вість ту з «*Monitora*» перепечатав «Галичанин». Рускі соймові посли рішили в слід за тим обжаловати обі зга-

бох кабінетів. Однак виключене, щоби тепер зібрався парламент, або щоби можна було пристати на поділ австро-угорського банку.

Відень, 31. мая. Wiener Abendpost (офіційний орган) застерігає ся проти заміту, мов би гр. Тун був противний скликанню парламенту. Заміт сей без'основний, як і без'основні суть вісти, мов-то правительство думає перевести угоду посредством §. 14-го. Правительство переконане лише, що теперішня хвиля не надає ся до скликання парламенту, позаяк парламент заняв би становище, неприхильне угоді.

Пешт, 31. мая. Вчорашні днівники менше занимали ся справою угоди. Лише Pester Lloyd закладає протест проти сполучення банкової справи з митово-торговельною угодою. Притім каже P. Lloyd, що Австрія не має права мішати ся до умови, яку заключив Сель з опозиційними угорськими сторонами. Австрія не повинна забувати, що на Угорщині не існує §. 14. і що угоду може перевести лише угорський сойм. Формулка Селя запоручила, що угода буде переведена, а се достаточо. Pesti Hirar подає ultimatum Селя, яке Сель мав вручити д-рови Кайцлеви. В ultimatum сказано: Дотеперішня організація банку остане незмінена до 1904 р., але вже тепер мусить австрійське правительство запоручити Угорщині, що нова організація банку увійде в жите сейчас по відновленню митово-торговельної угоди. Як би поза 1904 роком митово-торговельна спільність не була удержана, то вже в теперішнім договорі мала би бути уміщена клявуля з правом виповідження. Дальше — сказав Сель — Угорщина пійти не може. Budapesti Hirar додає до того,

що Сель не може уступити, хіба лише під пресією з гори.

Прага, 31. мая. Зібрані тут послы-поступовці під проводом Функого рішили не складати мандатів до чеського сойму. Послы виявляють однак свою симпатию програмі лівичі.

Відень, 31. мая. Під проводом бар. Каста відбулось тут друге засідане „рільничої ради“. Член ради Санд заявив, що дрібні рільники не суть відповідно заступлені в раді. Заміт сей (зовсім справедливий) відпер (!) пос. Гневош, додавши, що товариство рільниче в Кракові і у Львові дуже щиро займає ся двигненем дрібного рільництва (!?).

Монахія, 31. мая. Рознесли ся тут слухи, що архикнязь Франц Фердинанд має сватати княжну Матильду, внуку кн. регента Люїтпольда.

Гага, 31. мая. Радник стану Ів. Блох з Варшави почне 1. червня серию відчитів о миротворній акції гагської конференції.

Париж, 31. мая. Референт Балльо Бопре справи Драйфуса заявив в дальших своїх виводах, що члени воєнного суду засудили в 1894 Драйфуса на основі поданих їм тайних документів, о котрих засуджений не мав ніякої свідомости. Суд воєнний судив в добрій вірі, що тайні документи суть автентичні. Дописка: Cottecapaille de D. не відносить ся однак до Драйфуса, а bordegeau по докладнім розслідженню написане рукою Естергазого. Обнова процесу не нарушить чести армії. Противно. Невинний за суд Драйфуса наніс більшу нечесть на армію. Треба проте перевести ревізію процесу, а справу переказати новому воєнному судови.

Рим, 31. мая. Посольська палата вибрала

вчера 223 голосами президентом своїм. пос. Кіналія (Chinaglia). Запарделлі одержав 93 голосів.

Гельсінґфорс, 31. мая. Указом царским закрито вчера фінлядський сойм.

Одесса, 31. мая. Заведено тут охоронні средства проти занесеня чуми з Африки.

Петербург, 31. мая. З полудневих губерній доносять, що засіви виглядають дуже лихо. По-суха і східні вітри знищили всяку надію на жнива.

КОНКУРС.

Виділ „Рускої Бесіди“ у Львові розписує конкурс на посаду самотійного директора руско-народного театру. Поданя належить вносити на письмі до 30. н. ст. червня 1899 р. до Виділу: „Руска Бесіда“ у Львові, Ринок ч. 10., де можна також отримати близші інформації.

Львів 25. мая 1899.

„Руска Бесіда“ у Львові.

— **3 наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 по полудни і в тім часі може кожний з неї користати. До дому випозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярия Товариства отворена від год. 9—1 рано і від 3—6 по полудни. В неділі і свята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п. приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в особних годинах Замісцеві панночки приймає на помешкане

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільского життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 45 кр. На поchtову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 55 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше увагладнюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

Хорі на легкі

одержать завсїгди певну поміч або пільгу по ужитю мого „Мальтолю“, який я винайшов. Кашель, хрипка, астма, флегма, катар легких і гортанки, дерте в горлі і п. устатю по кількох днях.

Сотки уживають сего средства з найліпшим успіхом, як про се свідчать світли подяки, що надходять кожного дня. Мальтоль не є якимсь тайним средством, але препаратом, витвореним після мого власного способу з екстр. мальт. комп., а продажу сего средства дозволено поліційно і часто поручають его лікарі.

Ціна 3 пушок м. 4,90, 6 пушок м. 9,00, 12 пушок м. 16,00 за гроші або післяплатою.

Фляшка на пробу мар. 2,10.

Wilhelm Bieber Fabrikant des Maltol
Königsberg i. Pr.

Дмитро Затурський

поручає свою

робітню обуву мужескої, жіночої і для дїтїй

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тдевальї. і елегантний Ціни умірені. Замовленя з провінції залагоджує відвортною поchtою.

140

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничать в закупнї:

Свїтло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кїл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кїл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах.

78—?